

Director: SIMION MICLEA
Telefon: 10-83

Redacția și administrația:
ARAD, Bdul Carol No. 12.
BUCUREȘTI: B-dul Dacia 20.

ABONAMENTE:
In oraș: 150 lei anual
In județ: 120 lei anual

Pentru: instituțiuni publice, societăți industriale și comerciale, întreprinderi și firme: 1000 lei anual.

Învățătorești treburi...

Câteva aspecte dela adunarea generală de Duminică — Definiția învățătorului — Complicațiuni din cauza contului de gestiune — Se va rupe asociația în două?

...torii după cum bine se știe, sunt seam de români" a căror menire a "turna" lumină și "glagorie" în plozilor izvorâți din dragostea și români, fiind dascăli buni, mai buni și răi, ceiace a determinat, marea de Duminecă, pe d. Burti-precizeze, că învățătorul ideal este, care e format din: "lumină, și curățenie sufletească" și apoi precizează: "Cine are lumină, n'are căldură; cine are căldură, n'are lumină; și căldură și lumină, n'are sufletească, iar cine o are pe nu le are pe celelalte două..."

...a acestei definiții e clară și a ca un biciu de foc asupra adunării generale... Dar la cine s'a referit?... și nici nu vrem să cercetăm... amdată, însă oricare ar fi calitatea învățătorilor, ei toți suferă de o mizerie: vorbesc și se opresc aci; sunt indivizi incorrigibili cari se lasă conștienți câte unul mai rășărit, plutesc pe apă prin nori, iar cu picioarele desculte — în tot atât de onorabil, ceiace-i determină să se apuce sau să se apuce de tot felul de lucruri la cari nu se pricep... Așa și adunarea generală de Duminecă!... s'a luat dela început...

Nicolae Cristea, a sbârânit odată, ori, din clopoțelul prezidențial să ar fi chemat țal-cholnerul într-o încăpere de zori posomorâți, pătrunși într'un local de petrecere nopții și apoi a început să vorbească de Octavian Goga — frumos! ca să fie rășădit una rece. La un moment dat, a intrat Mihai, omul de serviciu al școlii, ca să împărțească niște lucruri. Când l-a zărit d. N. Cristea, a rășădit drept în mijlocul frazei și l-a privit solemn, de'nghetase inima — de ce în bieții învățători, apoi și a dat tot așa de solemn:

Mihai... lasă-ne în pace!
Și Mihai l-a lăsat!... După o jumătate de ceas, în decursul căreia pe lângă auditoriul a defilat întreaga istorie națională cu celebritățile așa cum numai d. N. Cristea o prezenta! — adunarea generală a fost declarată deschisă.

...la apel!
...urmărit mersul desbaterilor, cu programul și programul înainte și dela care am observat o gafă dăscălească: programul de desbateri lipsea dăscălească asupra activității comitetului — adunarea generală, cum i se mai zice. Aceasta ne-a părut ciudată, deși de seamă a fost publicată în "Școala Vremii". Nu era însă suficient de uzul și — credem — statutele să ea trebuie supusă discuțiunii

și aprobării adunării generale, ceiace nu s'a făcut Lacuna aceasta — nemotivată de onoratul comitet, și, cu ce ar fi putut-o motiva oare? — a făcut pe d. P. Lascu, la discuția altei lacune — a doua! se vede că lacunele sunt obiceiul al comitetului asociației învățătorilor! să ceară imperios:

— ...Președintele să facă dăscălească de seamă căci lucrul acesta nu l-a făcut! Ceiace e în "Școala Vremii" e un articol de ziar, în îndemn sau orice, numai dare de seamă nu!...

Mai dar cu toată somația, d. președinte N. Cristea a tăcut chitic, ca și ceilalți membrii din comitet!... Căci așa e d. Cristea: odată vorbește prea mult și altă dată de fel!...

O nepotrivire

Furați de prima lacună, am părăsit ordinea firească a lucrurilor. Dar nu-i nimic. Ca să nu mai luăm povestea dela început, vom rămâne și mai departe în această disordine, ca să fim asortați — ca cucoanele (pardon de cuvântul cucoană!) — discuțiilor din adunarea generală!

Am spus mai sus și se poate constata și din convocarea apărută în "Școala Vremii" No. 4, că Duminecă a fost adunarea generală a asociației învățătorilor din județul Arad. Cu toate aceste, d. președinte Nic. Cristea — tare ni e teamă că până la urmă președinția sa va eși cam cărpocită! — a afirmat în mai multe rânduri — vezi și telegramele expediate — că e vorba de congresul cultural al învățătorilor din oraș și județ. Cineva tot așa de nelămurit ca și noi, a întrebat:

De ce această nepotrivire între cele scrise în convocare și vorbite de d. Nic. Cristea?

și ne a lămurit un al treilea:

— Cristea a știut că lucrările nu sunt valabile din cauza lipsei din convocare a punctelor privitoare la descărcarea de gestiune și la raportul general, astfel că — mărîmos! — a ținut să furnizeze încă un motiv pentru anularea lucrărilor!... Te pomenești c'o fi așa?

Și pentru flămânzi!

În altă ordine de idei și de program s'au discutat și favorurile ce se acordă învățătorilor din ținuturile cu populație minoritară. Unii au fost pentru extinderea acestor favoruri și asupra învățătorilor din regiunile muntoase, cum e cea a Hălmeagului. În favoarea acestei propuneri a militat și d. Petrișor, care în cuvinte impresionante a descris stările mizerabile și dureroase din ținutul Hălmeagului. Dar s'a ridicat d. Țigu și a spus:

— La munte sunt lemne pe care le vindeți!

— Adevărat? — replică d. Petrișor, apoi cu cea mai serioasă față din lume continuă: atunci propun ca toate favorurile să fie acordate învățătorilor dela șes cari încă nu știu ce i-ai să mănânce mălai de trei ori pe zi!...

Și totuși isbucnește

Până aci au fost... apropo-uri, dar tocmai suficiente pentru a încălca la maximum atmosfera, astfel că scânteia numai trebuia aruncată. Lucrul acesta s'a făcut în momentul când urma să se ia în discuție raportul privitor la casa învăță-

torilor. Atunci s'a ridicat d. E. Spinăntiu și a relevat faptul că din convocator lipsește contul de gestiune financiară, în care în mod firesc se încadrează raportul privitor la casa învățătorilor și așa fiind, nu se poate discuta.

A. Gădea trage concluzia normală: — Atunci tot ce-am discutat până aci nu e valabil!

— Nu se poate discuta ce nu este scris în convocator! — pune d. Furdui punctul pe l.

Președintele d. Nic. Cristea — și secretarul — I Blăgăiță — încearcă să arate că totul e în regulă, explicând că s'au comis greșeli de tipografie, că adunarea este legal convocată și altele de felul acestora.

Învățătorii nu prea vor să creadă și prin glasul dlui Lascu, se toarnă gaz peste foc spre purificarea situației:

Indolența comitetului

— Am auzit pe d. Cristea spunând — începe d. Lascu — că totul e în ordine. Cu toate aceste convocarea este incompletă. Adunarea este convocată legal, dar nu e legal constituită. Gestiunea financiară nu e în ordinea de zi. Cauza nu o știm. Revista "Școala Vremii" în care s'a publicat convocarea, a apărut de două săptămâni și comitetul a fost indolent și n'a rectificat greșala printr'o circulară. Admit că s'a greșit la tipografie, dar greșala trebuia rectificată. D. Blăgăiță a afirmat că s'a publicat contul de gestiune. Aș vrea să mi se arate statutele în cari se scrie că, contul de gestiune trebuie publicat. Adunarea generală are un singur sens: să a-

Continuare în pag. 6-a

Moartea lui Octavian Goga.
Sicriul de sticlă este dus dela gara de Nord din București spre aula Ateneului Român. Sicriul e purtat pe umeri de prieteni ai decedatului.

Nemai văzut de estin
Prețuri fixe extrem de scăzute

la MUZSAY

magazin de modă bărbătească
(vis-a-vis de Teatrul Orășenesc)

Popa Niculaie... filantrop!

— Intâmplări strict autentice din cari se poate vedea... dărnicia sa —

Despre acest „erou” al nostru nu ne-am ocupat de mult. L am lăsat în pace, pentru că, scopul cu care am pornit campaniile noastre, a fost în parte atins prin scoaterea lui la pensie și, deci, înlăturarea dela conducerea parohiei din Nădlac. Nici acum nu ne am ocupa de el, dar am primit multe scrisori la redacție, din partea cititorilor, în cari suntem întrebați de ce nu mai continuăm să-l „periem”, pentru că... — zic unii — „s'a îngroșat praful pe el de când nu l-am mai periat!” O fi, — le răspundem noi, — însă redactorul nostru, în atribuțiile căruia cădeau aceste „perieri” e... cătană la împăratu' și nu-i în Arad, ci în altă parte, iar — deocamdată — nu-i cine să-i țină locul.

Până la toamnă însă!

„Toamna se numără bobocii!”

Totuși, ca să facem pe placul cititorilor, am căutat să adunăm câteva „chestii” inedite (pe cari nădlăcanii însă le cunosc destul de bine) și să le publicăm. De data aceasta, prietenul nostru ne furnizează numai amănunte în cari se vorbește de... dărnicia popii (că zgârcenia i a devenit proverbială).

Chestiile „sentimentale” (Anicika și Co) au rămas tot în sarcina teoreticului, așa că nu ne ocupăm de ele.

Dela început, ținem să precizăm că absolut toate întâmplările... întâmplare sau... întâmplat întocmai și sunt absolut autentice!

Să începem deci.

Încă pe vremea când era el preot ca toți preoții (azi e preot... pensionar) trebuia să facă sfințirea caselor credincioșilor înaintea praznicului Învierii Domnului. Natural că — deși din „misiune” el își făcuse o „meserie” — trebuia să și-o îndeplinească cu sfințenie.

Trimete vorba directorului Precu-paș să i dea „2 prunci” care să i ducă „coșara” cu ouăle ce le primea din partea credincioșilor (pe lângă bani, natural). Acești copii de școală uneori abia puteau duce „coșara” cu

ouăle... părintelui (așa era de mare). În paranteză, adăugăm că multe din ele erau clocite, sau cu pui, așa că erau mai... grele.

După ce își termina „misiunea” copii duceau coșara plină cu ouă acasă. Dar n'o băgau în cameră, ci o duceau direct la... „vălăul” din curte.

Atunci venea și părintele, care proceda la o... purificare a lor și a nume: le pune pe toate în vălău, cele bune rămăneau la fund, iar cele rele se ridicau la suprafață. Terminată, această „operație”, cele rele erau date pentru a fi vopsite și duse apoi la... morminte pentru a le împărți de... pomană săracilor!

Halal de așa... pomană!

Înainte de bobotează, trimetea băieții să umble cu „In Iordanul”. — Băieții, primeau și ceva părălute, — cari natural — erau pentru ei. Cum în buzunar nu i puteau pune, pentru că i perchiziționa îi lăsa s'alunece pe tureacul cismelor; — cu cari umblau încălțați.

Cum ajungeau la „raport” trebuiau să depună banii încasați, chiar în mâinile părintelui. Acesta nu prea era mulțumit de... suma adusă și-i bănuia — pe drept — că ei mai ascund ceva... lei. Pentru a se convinge de adevăr — avea el o metodă originală, îi pune să... joace într'un picior. Dacă aveau bani, aceștia produceau un sunet ce suna foarte dulce la ureche popii. La caz contrar, săracii, erau descultați și... perchiziționați.

...Gest de filantrop!

Nici chestia cu bulionul din sticle nu se deosebește cu mult de celelalte.

Cum apăreau pe piață cu un preț mai ieftin roșiile, părintele era cel care cumpăra mai multe. — Biata Leonora abia „ajua” să le ducă acasă.

Se vede treaba că părintele era

foarte bun gospodar și se gândea la... iarnă, încă din timpul verii.

Sute de sticle erau pline cu bulion și, din aceste abia dacă putea să consume câteva. Restul erau ținute numai de decor în cameră.

Zilele treceau!...

Vara vine din nou, cu toate bunătațile ei și găsește pe părintele cu sticlele pline.

El, atunci, dă ordin Eleonorei să arunce la gunoi conținutul sticlelor, pentru a proceda, din nou, la umplerea lor.

Și așa, în fiecare an!

...În loc să le mănânce sau să le dea de pomană!

Ne oprim aici — pentru azi — cu redarea faptelor „filantropice” ale părintelui Chicin, urmând ca în numeroase viitoare să continuăm cu chestia cu „părădăicile” cherteșitei, dictatura dela consiliul parohial, etc.

Cele mai frumoase bijuterii
ceasornicele cele mai precise
Iacămuri și obiecte
pentru cadouri la

**COLOMAN
HARTMANN
BIJUTIER**

ARAD, Palatul Minorităților
Prețuri solide

Bă sa

— Domnul din barca de pe Criș, în lipsă de altceva mai bun, s'a apucat să „curețe” un birt. Și l-a „curățat” până ce i a rămas acolo paltonul!

— Baronul nostru s'a apucat și și-a făcut un abator numai pentru junincii!

Atențiune!

Cele mai bune și mai
efține ceasuri, bijute-
rii și verighete, sunt la firma

Csáky

din Arad, vis-a-vis de biserica
lutherană.

Concursurile

Tinerimei Române.

Fotografia unui

grup de eleve îm-

brăcate în costume

naționale, defilând

înaintea Palatului

Regal din Bucu-

rești.

Pecica

— Un domn are... boală să pună bază unei echipe sportive formată din „mângi”. Printre multele neajunsuri și difilcutăți întâmplăte, cel mai greu punct îl formează „numele echipei”. Cunoscând formația, sperăm că ne putem permite (nu suntem insolent!) de a veni cu o modestă propunere: noua echipă să fie numită „G. V. U.” conform drumul ce și la trasat. Cel mai interesant caz îl formează declarația inițiatorului. Vrea cu orice preț să perfecteze matchuri și chiar el să le conducă. Ne miră acest fapt deoarece nu știm ca acest domn să fi asistat la vre-un match de fotbal. Deci nu-l credem capabil de a conduce ostilitățile. Pentru a confirma afirmația cerem să ne răspundă (tot la această rubrică) când se acordă un ofsaid?

— De câțiva timp o dsoară se tot... logodește. O întrebăm de ce oare tipul amână cu o regularitate progresivă mult așteptata logodnă?

— Cel care a bătut la ușa altor inimi, se pare în sfârșit că a reușit... deoarece a fost văzut Duminecă, în anturajul unei pleiade de domnișoare. Desigur a rămas perplex ca de obicei.

Desideriu Izsák

tinichigiu și instalator
Buteni, jud. Arad

Crișcior

Bica dela Crișcior de când se alina certat cu dactilografa cea blondă face vizite zilnice unei... doamne, însă nu obsearvă că pițigoii de vis-a-vis care de necaz odată își va ascuți briciu în gâtul lui, îl suspectează. Rezervă harmicule.

În schimb bica cel tânăr care se bate cu pumni în piept că-l de mare familie și umblă cu clocul în aer, făcea vizite dese unei nostime verișoare (pe sub Petroasa, care a dat vrăji unui domn de pe de șerămpăul spinărel ca... s'o la de nevestă. Nu se știe cum dar verisorul a fost surprins (?)... cu verișoara și obligat să lascăască un camb'u de 40 000 lei, drept despăgubiri pentru vizitele făcute.

Șepreuş

— Clubul „pierde nopți” a mai căpătat un vajnic luptător, aderent și bun colaborator la această operă de secare a Isovoarelor de... apă.

Se pare însă că se va desființa acest club, deoarece se va începe o vie propagandă de distrugere a tuturor cuiburilor clădite în acest sens. Afară de aceasta domnișoara care merge în vârful picioarelor — aceea cu geanta — a spus odată că, societatea în care a intrat ea nu valorează nici un ban, însă ea nu are ce să se facă căci nu are cu cine să se plimbe în acest sat urit. Iată dar: unul vine, altul pleacă.

— Domnișoara despre care ne-am ocupat acum a apelat la un domn, ca să-i găsească și ei „cloceni”... Se preface, sau abia acum caută după cloceni?

Titular al Circ. Șepreuş a fost numit Dr. Vasile Ștefan Daschievici, un element de valoare.

Vilegiatura

Foaie verde de pelin
Vilegiatura-i chin,
Să nu te apuci frăție
Ca să faci călătorie,
Pe care o numești mări vere
Călătorie de plăcere.
Ce plăcere oaze-i asta
Când te ia din scurt nevasta
Și te cicălește n'nr'una
Să-i faci cheful totdeauna —
Că ia precis doctor cutare
Ca să facă băi de soare,
Și că tu, luntre și punte
Trebuie să mergi... la munte.
Iar de consultați un medic, basta
E complice cu nevasta;
Căți declară sus și tare,
Tu la munte, ea la mare.
Deci lași casa și odihna;
Tabletul, toată tihna,
Faci bagaje — hai noroc
Și ca fraerii cu cioc,
Dai o goană pân' la gară
Pe căldura ce te omoră.
Iei un tren de vilegiatură
Ca să faci și tu o cură,
Și te duci ca arnăutu
Unde duse iapa, mutu.
Sus la munte iar te-ai ras:
Nu-ți ținește nici un pas.
Plouă n'nr'una, nu i senin;
Asta-i cură... sau venin?!
Toată ziua stai în casă
Nu-ți mai trebuie nici masă,
Și deodată; Doamne Sfinte
Iacătă că-ți vine'n minte
Că în graba de-a pleca
Ai uitat aprinsă lampa.
Iți vine singur să te bați
Gândindu-te la kilowați. —
Trece și asta — alta vine
Chiar când crezi și-e mai bine.
Un prieten — anonim —
Te anunță din senin
Că iubita ta soște
Dumnezeu să tot și-o fie,
Te înșeală, mi-se pare
Cu... un pește oarecare
Te să faci — așa-i la mare)
Tomenesti în gând toți sfinții,
Rudele, frații și părinții,
Și ca să vadă nevasta
Că fie nu-ți pasă d'asta
Sus pe munții cu zăpadă
Faci și tu o escapadă.
Te nserează — nimeni nu e,
Așezi pe o bancă o „dudue”,
Faci o mină mai berbantă
Atunci o șoptă galantă,
Iar când „duduia” se învoește
Și și zâmbește
Doamne Sfinte și păzește —
Cu toată a ei cochetărie
Tezi că-i doar o băbătie,
Cu papuci și'n cap cu scufă
Cu-o barbă cât o tufă.
Deci în loc de răsunare
Te ai ars singur pe spinare.
Te fine — ce mai tura-mura
Te sfârșește vilegiatura
Într'o zi te vezi mări frate
Îngă scumpa-ți jumătate;
Te care în loc s'o cerși
Te îmbrățișezi și-o ierți. —
Te mă veselesc mări frate
Te n'am vre'o nevastă'n spate.
Te vouă ce făcurăți cură
Te zic făr' de nici o ură:
Te-me-ați venit voi dragi amici
Te cari n'am știut aici.
Te vă dau sfat să faceți cură
Te odihna — „după vilegiatură”
Te salut cu drag și brio
Te al Vostru veșnic....

Myo.

și bijuterii din aur veritabil
cele mai eficiente la firma
OSIF REINER
str. Colonel Pirici 3, în dosul
Teatrului Comunal.

Codul pietonului

Marii umoriști

de Georges Courteline

— Pardon! Nu poți să te uiți unde mergi?

— Mal bine uite-te D-ta. Brută! M'ai busculat.

— Te am busculat eu? D-ta m'ai împins... eu țineam dreapta...

— Și, mă rog, de când trebuie să ținem dreapta pe trotuar... domnule...?

— Domnul Orișicine.

— Domnul Toatălumea Foarte încântat.

— Tot atât de încântat, domnule Toatălumea. Suntem oameni bine crescuți și n'o să le luăm la ceartă. Mai bine să bem câte o bere.

— Excelentă idee, Să ne așezăm...

— Băete!... Două halbe!...

— Iată un mod cu totul original de a face cunoștință. Vreau totuși, domnule Toatălumea, să-ți explic ce simplă ar deveni viața dacă oamenii ar ține dreapta, pe trotuar...

— Dacă nu mă'nșel, ai dori să institui un cod al pietonului...

— Exact. Ai remarcat și D-ta. E așa de greu să circuli pe un trotuar fie el cât de larg. Propun ca pietonii să fie obligați să țină dreapta, așa cum sunt obligați conducătorii de vehicule. Pentru a trece la stânga, fiecare să ridice brațul la înălțimea umărului.

— Bine și dacă vreu să mă uit într'o vitrină care se găsește la stânga mea?

— Ridici brațul, pietonii din urma d-tale se opresc, faci stânga n'prejur,

ridici din nou brațul prin care oprești celălalt rând de pietoni, și poți să te uiți la vitrină...

— Bine. Dar ce faci dacă un domn mai voluminos abuzează de greutatea lui și trec înainte, busculând un om slăbuț care ține dreapta?

— Cheamă imediat un sergent de circulație, care pe baza declarațiilor marilor oculari, îi pune la o amendă de 100 de lei.

— Dar dacă domnul cel gras nu așteaptă sosirea agentului?

— Atunci e mai grav. Domnul cel gras este considerat c'a fugit după accident, și va fi pedepsit după codul penal.

— Dar vezi că domnul cel gras nu are număr pe spate.

— Intr'adevăr ai dreptate. Numerele... nu m'am gândit la numere... Da... măduc chiar acum să studiez chestiunea numerelor... scuză mă, la revedere... nu uita domnule Toatălumea să ții dreapta...

D Orișicine pleacă, Chelnerul se oprește la masa unde stă d. Toatălumea și-i vorbește:

— Mă scuzați... e a cincea oră când vine azi acest domn aici... întotdeauna se așează în fața cafelei și bruschează lumea care trece, după care se împacă la un pahar de bere... Aveți de plată patruzeci și doi de lei.

(V.)

trad. de Mello

Noul prim ministru ungar. — În urma demisiei cabinetului Darányi, cu formarea noului guvern ungar a fost încredințat d. Imrédy Béla, fost președinte al băncii naționale maghiare. În guvernul format, d. Imrédy deține și portofoliul finanțelor.

Atențiune!

Cele mai renumite
vinuri roșie și albe

La Nini Nicolae
Arad-Micălaca

strada Renașterei

O veste

Auzita-ți că'n Siria,
Unde și strică dracu mia
Pe răchie și pe vin,
S'antâmplat ceva nostim?.

Făcând premilitarii bal,
Lumea s'aduna în val
Și printre cei la bal veniți,
Erau și doi ramoliți,
Care voină să stea nainte
Și lumii bine să se prezinte,
Șezură'n banca măgărească,
Ca de acolo să privească
În dreapta, n stânga, înapoi.
La program priveam doar noi.
Dece să privească și ei doi?.

Când programul s'a sfârșit,
Unul, cel mai ramolit,
Ca să fie cavalier
Și ca s'ajungă... sus în cer,
Începu ca să adune,
Paltoanele de la lume.
Apoi în umeri le lua
Și cu aceasta, se făcea.
Lumea n'nr'una tot dansa,
El însă nu se sinchisea.
Iar când cineva ndrăsnea
La dans pe el a-l invita,
Cavalereste refuza,
Dar nu că nu știe juca,
Ci pentru că... știți v'am mai spus
La paltoane fuse pus.
Iar dacă nu le ar fi păzit
Plată nu ar fi primit

Când balul s'a terminat,
Paltoanele le-a napoiat.
Însă rămase cam trăsniț
Căci observase că-i crăciț.
Paltoanele fiind cam grele,
Purtale-ar o sută de iele,
L'au tras încet de umeri jos;
Genunchii fiind de abanos
Nu ca ai noști, care s de os
Cobay rămase n'tors pe dos
Iar fiindcă fuse cam plesniț
Rămase de genunchi crăciț.

Proverbele

— Să ști delă mine că înțelepții fac proverbele iar proștii le repetă.
— Care este înțeleptul care a făcut proverbul ăsta pe care l'ai spus?

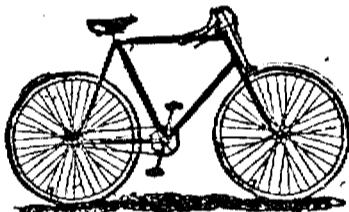
Cele mai bune biciclete de pe lume

10 renumite fabricații. Se pot
cumpăra efin în rate lumare.

Cauciucuri senzațional de efin la firma
SIGISMUND KAMMER ȘI FIUL

Arad, B-dul Reg. Ferdinand 27

Reparații se execută efin și punctual

Originea... cuvintelor

Deși nu sunt constituții într'o societate cu statute tipărite, totuși cei șase prieteni, care se intrunesc regulat la ora 7 seara la bodegă formează un foarte strâns și foarte solid „cerc”, consacrand timpul liber între paharele cu bere sau cu sprit, cu discuțiuni asupra diferitelor subiecte, de predilecție social literare.

Pentru azi subiectul întârzie să se definească și de aceea domnii membri ai cercului sus numit consumă în tăcere al doilea rând de sprituri, acompaniat de o gustare: câteva bucățele de cașcaval tăiate pe o farfurie și cu câteva scobitori înfipte în ele.

Deodată unul din membri, care ducea într'o scobitoare bucățica de cașcaval la gură, se oprește cu scobitoarea în drum și privind spre bucățica de cașcaval formulează întrebarea:

— De unde vine cuvântul cașcaval?

După o tăcere profundă, răspunsurile încep să sosească, timid și nesigur.

Se simte că nici unul nu e satisfăcător. După încă o tăcere Lică găsește următoarea versiune, pe care o formulează cu ton fără replică:

— Cuvântul cașcaval e format din două cuvinte și anume: „caș” și „caval”. Cașcaval, adică brânză, ciobănească. Cașul se face brânză în timp ce ciobanul cântă din caval!...

În fața acestei neașteptate explicații toți tac. Mitică după o pauză:

— Dar cuvântul „proțap” știți de unde vine?

Neprimind nici un răspuns Mitică își completează teoria.

— Proțap e de origină tot pastorală. E un băț de care se serveau ciobanii de capre, ca să lege țapii.

Acest băț se numea de strămoșii noștri latini „pro țap” adică pentru țap...

Paharele se dau peste cap înăbușind răsetele.

Mașini de scris

de vânzare și de împrumut, la

M. Szegfű

Arad, str. Brătianu 7. Tel. 11-44

Atelier special de reparațiuni

pentru:

mașini de scris

mașini de calculat

tocuri rezervoare

hârtie — șapirograf — indigo și

toate accesoriiile pentru mașinile de scris.

Citiți și răspândiți

„BRAVO”

„Luna Bucureștilor“

„S'a deschis iarăși — a cătea oară, oare? „Luna Bucureștilor... Cu acest prilej, reproducem după „Veselia“ o... „caracterizare“ și o descriere a lucrurilor ce se pot vedea acolo...“

Doamnelor și domnilor,
Luna Bucureștilor
Vă prezintă cu emfază
Tot ce are mai de văză;
Tot ce are mai de soi
In brisoave vechi și noi;
Tot felul de inovații
Pentru-a vă intra în grații
Ba în plus, leit-motiv,
Totul e decorativ,
Deci, de vreți s'o vizitați,
Rog să mă acompaniați,
Dar atenție de acuma,
Că jonglez puțin cu gluma!...

De pe cum cobori în gară,
Vezi că e din cale-afară,
Și te n'nghești, te n'brâncești,
Pân' afară te trezești,
Iar pe urmă haida-hai...
Pân' ajungi într'un tramvai.
Acolo, fără tranziție,
Ceri bilet de expoziție
Chit că are, chit că n'are
Tot îl cumperi: la intrare,
Ți-l întoarce, îl sucește;
Il privește, te poștește;
Te n'treabă când te-ai născut,
Ce-ai făcut, ce n'ai făcut;
Iar când este de ajuns,
Inăuntru ai pătruns!...

Faci o cruce și-o mătanie,
Zici ceva despre grijanie
Și cu mâna n' buzunar
Vezi bazar după bazar!...
Cum Românii-i preocupat,
Rog să fiți atenți la preț,
Căci s'au acordat reduceri:
La întoarcere, la duceri.
La ori ce ai cumpărat
Se oferă un rabat!
Mai ales c'acii găsești
Chiar și ce nu te gândești;

De exemplu: Doamna Mara —
Cunoscută n' toată țara,
Fiindcă vrea să mai trăiască,
Pe toți să îi moștenească,
A dat doar cincizeci de bani
Pentru două mii de ani!...
Te îndrepti, cu oarecare
La chestii de apărare
D'ăia așa zică pasivă
Sau cealaltă mai activă,
Și admiri faze cu faze
Măștile-alea de gaze.

Cumperi, dacă se găsește,
Una care te păzește,
Pe urmă, ca să faci, baz,
Iși pui masca pe obraz
Și te duci la fotograf,
Să-i faci p'ai de-acasă praf,
Dar când iei fotografia,
Ți se duce bucuria,
Căci aduci a troglodit
Parcă-ai și țap logodit!
Și, în fine mai „mon cher“
Te transformi în Gulliver
Răscolind totul pe-aici
Hop că dai și de pitici!
Statu-Palmă, Barbă-Cot
Se hrănesc doar cu pișcot
Pe când doamna cât aluna,
Tot își face semn cu mâna,
De te îmbie să-ți servească
O mâncare piticească.

Și te duci, te n'frupți din toate,
Mâncând numai cât se poate,
Dar la plată, te crucești!
Prețurile românești...
Dar de ce-a adus aici
O puzderie de pitici?
Oameni mici n'avem destui,
Buni de pus parol în cui!
Doar să țezi puțin în stradă
Și găsești căți vrei grămadă.
Unde-i însă omul mare?

Mai există frăgioare!?!...
Și te plimbi prin expoziție
De plăcere, de ambiție,
Dar ori unde ai intrat
Taxă dai, neapărat
Căci ori ce ai vrea să iei
Plătești taxă, 13 lei!
Bine însă că-i locală
Și nu-i taxă generală
Să te pună să plătești
Chiar și-atuncea când tușești!
Antrenat de vizitare,
Crezi c'ai și ajuns la mare
Când zărești un biet vapor
Care merge cu motor;
Inșă ce e el de vină
De merge cu gazolină,
Sau nu scoate fum clocit
Asta e, dacă îl plăci!
E făcut să pară mare
Intr'un lac cât o căldare!...
De ești om sentimental,
Te n'drepti, pentr'un madrigal,
Cu amica dumneatale
Iar spre insulă agale
Și te-așezi, drept bun popas,
Intr'un loc cât mai retras
Pentru-a discuta în doi,
Obiceiuri vechi și noi!...
Dar începe-o simfonie,
Și tot bat în toba mare.
Iar „disurul“ țipă tare;
Și tot urlă'n saxafon
Până când rămâne așon
De abea atunci se cunoaște
Că-i acompaniat de broaște!
Asta zic și eu recreție,
Dai cât poți p'ășa distracție!...

Doamnelor și domnilor
Luna Bucureștilor
Ține porțile deschise
Cam tot anul, pare-mi-se,
De-aceia, domnilor,
„Anul Bucureștilor“
Vă așteaptă înc'odată
Să veniți s'o faceți lată!
Mircea Croitoru

Argument

— Măi Costache, cum se face că pe tine te chiamă Popescu și pe mamă-ta Vasilescu?
— Păi să vezi, mama s'a căsătorit a doua oară și eu nu.

Originalia ideie a unui american

Un fermier american, ingenios nevoite mare, și-a bătut timp îndelungat capul, cum ar putea el face să-și vândă ouăle pe cari le produceau cele câteva sute de găini ce le avea. Asta nu înseamnă că nu le putea vinde, căci cei lipsiți de ouă — a se'nțelege cum e scris și nu altcum — a-lergau cu limba scoasă după ouăle fermierului nostru, dar acesta n'avea poftă să-și piardă timpul prețios stând lângă coșurile cu ouă și târguindu-se cu clienții. Și cum spuneam mai sus, și-a bătut capul până a pus la punct aparatul ce se vede în fotografie: un automat pentru ouă. Bagii un ban și ese oul, mai bagii unul, mai ese un ou și așa mai departe.

În felul acesta fermierul își vinde ouăle tot așa de bine ca înainte și a făcut și economie de timp.

Războiul chinez-inez. Două chinezo fug speriate dintr'un amenințat cu ocupare de către trupele neze.

Ruga Țelevei

Anicuța își spunea rugăciunea de seară.

— Fie-ți milă, — Doamne, și fă ca Roma să fie capitala Turciei, își încheie ea ruga.

Anicuț! strigă mama ei uimită. Ai inebunit? Ce ți pasă ție de asta?
— Fiindcă așa am scris eu astăzi la școală, la teza de geografie.

Confuzie

Nu vine bine acasă Heleogabal Pușculică și nevasta îi se plânge:

— Tu de ce nu urmezi pilda vecinului nostru Cărnățeanu? Cum vine dela birou, întâi și'nțai își sărută nevasta.

— De, dragă, — mormăie Heleogabal Pușculică, — cum vrei tu să sărut pe madam Cărnățeanu când nici n'o cunosc?

Fericitul

— „Mă am măritat fata er!“
— „Și, cine i fericitul muritor?“
— „Eu“.

Gura copiilor

Nicușor: — „Domnule Oprea dă ta nu semeni deloc cu un pește?“

Oprea: — „Cu un pește? Dar ți a putut trece prin minte așa?“

Nicușor: — „Mămica îi zice surorii mele să încerce să te iască!“

Puncte de orientare

— „Bine dragă, dar nevastă elegant îmbrăcată și tu mergi cu haine jerpelite.“

— „Păi, să vezi: nevastă mearientează după jurnalul de maeu după „jurnalul de casă“... al mele.“

Dr. Iulietta Caloghir
medico dentist
Arad

Str. Lt. Aviator Sava
Consultații:
11-1 a. m. și 3-6 d.

Al auzit că...

...românul ăla cu hora din Peșca și sărutarea fetei cu vâpșă și comoră la gât?

...duduia cu plimbările, a fost Mai la Nădlac și absența sa a pe prietenele și prietenii ei, iar aceasta la cunoștință a hotărât acum să stea acasă?

...măcelarii din Pecica și Rovnic să vândă carnea cu prețuri decât la Arad?

...băutorii din Ineu au fost grijorați de creșterea Crișului, tem că apa se va revărsa în vin și-i gânduri să păstreze sau să chie 500 lei câștigați la Nădlac dintr de bine privitoare la cumpărarea lograme de carne dela o jumina tot din Igrăș?

...la un cor din Grădiște, cei reso, primesc o voce atât de încât trebuie să apeleze la ajutor doctor ca să nu-și iasă din... un croitor, când merge pe ciază, fuge ca un cal de cursă nu-l vadă fetele ce l-au refuzat... anul nici tânăr nici bătrân Radna e văzut foarte des la Arad bându-se pe dinaintea unui perii? (Oare vrea să fie cineva?)

Gila Iuân Nojiță șicire — să luăm amince!

Mam tât sușit la și mam tât gângit și am tât șpiculat to ca jldovu în duceanu gol că șie să fac și pă inge să umbliu până când

la ca să știu șie vâ scribăll așl io că nu șie scrie domnu vâ plășe numa șie scriu io tãta vost mãmcamãșl numa nu n ginge să mã înșiepeșl canuma iml închigeshl căputu el când mã duc pã la voi. tãt avusãl noroc cã o luat pã gios aclo cãtãt țara mea în fusãl pãn Șãbiș mã rã-țãrã pã la domnu Raș numa mã spuneșl cãtã Nojițoia se șiege cu mine necununațã ma sapucã gl să cununã șapu ne Doamne cum am gãtat a-cu tãce poveșcile. Noa și cum la domnu Raș auzit io cã la egl somplãntat șieva șear fi șis la foale. Și cum tumna a-sã bagã în ștașle on ghezãș țarhã mã sul în ton vagon cã șaistal bun ge mine și mereo-șlunsãl cãtãn sarã în ștoșle la egl darã. Inge sã mã duc sã mã culc cã darã nu cunose mel pașla cã gl când Dușanu șat conșil la varmegie uoamint nu mã pre au șie be pãn și pinge dormi. Dapu iarã șorsãl io și cum nu era prea șãngi sã mã culc aclo po mar-șl șanș. Da vezi uomu când egl pã glumãtace aproape și dreacu șel cum da gestul egl cã gimineașã mam trezit în șanșulul și cu apa la gurã stã noapce il trãsesã on pic șale cã nu piolesã gimull al-șo Dumnezeo. Noa Doamne a-zisãl când vãzul cum stã egl cã era gata gata sã mã egl mort, lehoa!

Șu apu așe cum ful o bãl cãtã nișl nu pusãl binle pișoru în auzil cã on misarãș carie o egl fãrd ge lucru și no avut șie egl apcaut și șo tãiet o țirã gl egl șe lo datu și lui stãiu cu egl și lo tumna dupã astãvinisãm egl și lo cum stã treaba da vãzul cã auzit o luat napol ștașle ingi tumna binle aglunsãl fusãl și uscat pe haine. Mã eglat lo pacle doarã vine von egl sã mã duc napol la Șãbiș mam adus amince cã trebe sã duc la fiscalãșu așlela șel precin domnu doștor Groza și pã cariel egl Leontinu Ciurbu și sãl in-cum so gãtat cu proșisul șlela egl meșl cu opnișl gln Ramna ca egl io șie grãt lu domnu drector egl mo întreba. Numa domnu finec Hãlmașl tãt pãn ștașle sã șpa-șl și no fost cip sã mã pot sul egl fidulã în ghezãș. Noa apu o egl pã pișior pãnã aglunsãl la egl și acolo mã aglunsã on alt egl egl in carie sãrlil și aglunsãl la egl sã mã aiduesc cu nișce vinars egl cã tumna înșiepuserã sã mi egl șeșe narile gl apa gln șanșu Hãlmașl. Și cum mã ominem egl singur cu sã trãeșcl lioane, sã egl nãtos Nojiță, lacã sã mã bã- egl in birt neșce uoamini cart in- egl urã sã sã plãngã cã fecile gl egl gila il vreu sã sã mãrice nu- egl cu domni cum or fãcut vo doau egl vro zeșle 15 ani. Și nu fieșe egl nã numa slujbașl la -stat cã egl leașã il leașã și pãmãntu gl egl geacasã le hãrãneșce ca pã egl cu cucuruz și cu ovãș. Doa-

mnie șeor agluns și fecile aieșce zize unul sã mã lce cu domni opu cã domni is și suștãrl și șneidãrl cã lor nu le porunșeșce nime. Apu așel zisã altu numa cã fecile eșcia gl paori vreu ca la bã-a-șl lor gl domni sã le porunșeșcã și domni mãl mari și lele ca sãl ghece mãl luce sã rãmãne lele vãauve capoi lumea mea șata Mãre...

Șapu tãt ominundumã io acle mãl vintrã și așl și înșepurã sã poveștãscã gl on misarãș gin Șãbș carie vre sã sã gispãrtã gl aiut muiere și ca sã fãcã lucru alesta o șierut lu socruso sãt deie o sobã gl șãzut și una gl m hel. Cã prost o fi gl lo da zisã altul cã doarã lo dat cãnd lo dat și f.ta vo sutã patru-zãșl gi mli șie boalã o fãcut cu il cã doarã no pocolit in il carnea gila misãrnișã. Mãl zisãrã il una și aita pãnã șie in vorbã sã bõgã și on moș șie treșea cu cocia cãtã cãmple sãșl vãndã șluberile. Șalesia auzind cãt voarbã de mãritat și gis-pãrșit sã apucã sã poveșteascã și el cã o auzit cã la Tãlagi fecile is țarie pãrgave cãnd sã mãritã abge au 14, 15, 16, ani și cã dacã triec gl 18 atunșl tãlã ziua plãng și umbliã in haine negre cã darã is fece bãtrãne. Șopu mãl povești tel gi una carie so mãritat mãl anu triecut și amu șo lãsat bunãtace gl bãrbat și o fugit cu altu in Bãnat inge tumna binle bine o agluns slujnicã. le o gãngit cã tãt stãpãnd o hl ca la Tãlagi numa bãnãțanu o pus șaua pã le și mãndru frumos o fãcuto slujnicã. Noa cã așe pã-șeșce cine nu sã saturã cu cãt arie.

Cãnd or gãtat il cu poveșcile nu șelu cã am adormit cu preacinsti-tum cap pe prea cinstita mãsã gin birt gi nu mãm trezit numa cãnd birtașul mo țipat afarã gl space. Noa amu dușe drașe la fiscalãș zisãl io cã doarã nu il scula gin pat. Mo șfãgl amu domnu drector da nam șie fașle cã tãt mãl binle sã fi sãnãtos și cu narile încetate și șfãgit pãgeasupra gicãt beceag și cu trilaba fãcutã. Și cum mã gãngem lo așe mã dusãl la ștașe doarã o mãl fi geschis la domnu Raș, da nu fu și mã pãrdil Gl șludã trãsãl on pul gi somn aclo po bincã in varosobã inge domnu Cristea o lipit popiru așlela pã carie scrie cum mere ghezãșu. Și tumna

binle mã trezi pe cãnd vini motoru gl șasã cu carie vini la Arad.

Noa dar sã vã poveștesc și una gila noi gila oraș.

O fost la pãragia gila 10 Mãl la carie or vini și mulce muiert geoșl gi pã sacile aieșce geaproape. Și cum stãcem gl voarbã cu neșce nane feșcice pã obraz, lacã trecu pã lãngã noi domnu Popișã gila casa orașului așlela șel precin bun cu domnu drector. Mã Mãrie zisã una cãnd il vãzu uice șie foalle marie orle domnu aiestã oare cãce chile gl sorpon am puce fașle gin lei? Cãnd o auzit lera sã mã bag in pãmãnt gl rușinte numa noroc cã nu neo auzit domnu Popișã cã cãt il lei gl ocoș nie și bãga pã tãșl la plãboalca. Nar și fost le mare bai dacã mar fi bãgat numa co nãnd da cu mãl mulce șie dreac mãș fi fãcut cșe uom mãl bãtrãn gicãt mãl tãndr cum is io și carie am mãl fost însurat șapu șe mãș fi fãcut cu Nojițoia me? Tãt asudal odatã dam triecu luce.

Noa lacã darã cã vãm scriș amu o grãmãdã marie cãt grãmẽzille voașce gl gunol gi vacã. Sã aveșl griã sã vã purtașl binle și sã nie trãmiceșl abolimentu sã nu fașeșl și vol ca nișce dascãrl și neșce așl pã carie domnu drector io dat la fis-calãș geor plãcit abolimentu șor mãl plãcit și la fiscalãș celtuell gi doau uoãrl mãl mulce gicãt abolimentu pã tri ant.

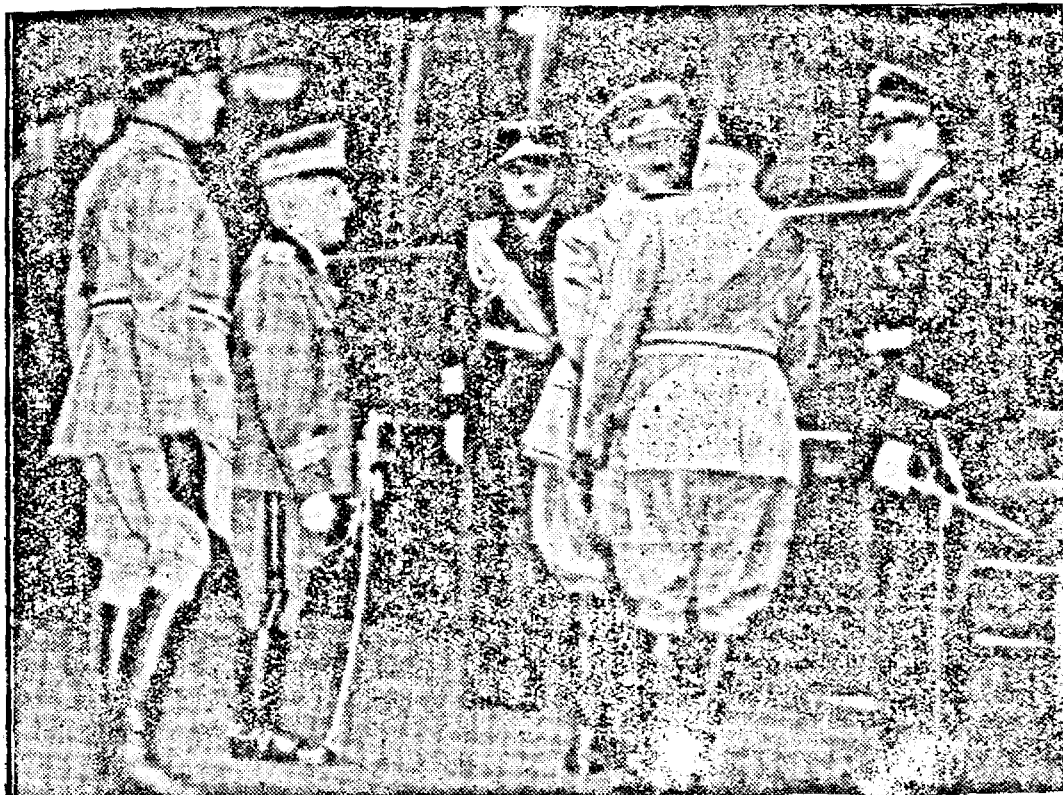
Sã rãmãneșl sãndãtoșl.

Al vosta
IUÂN NOJIȚĂ.

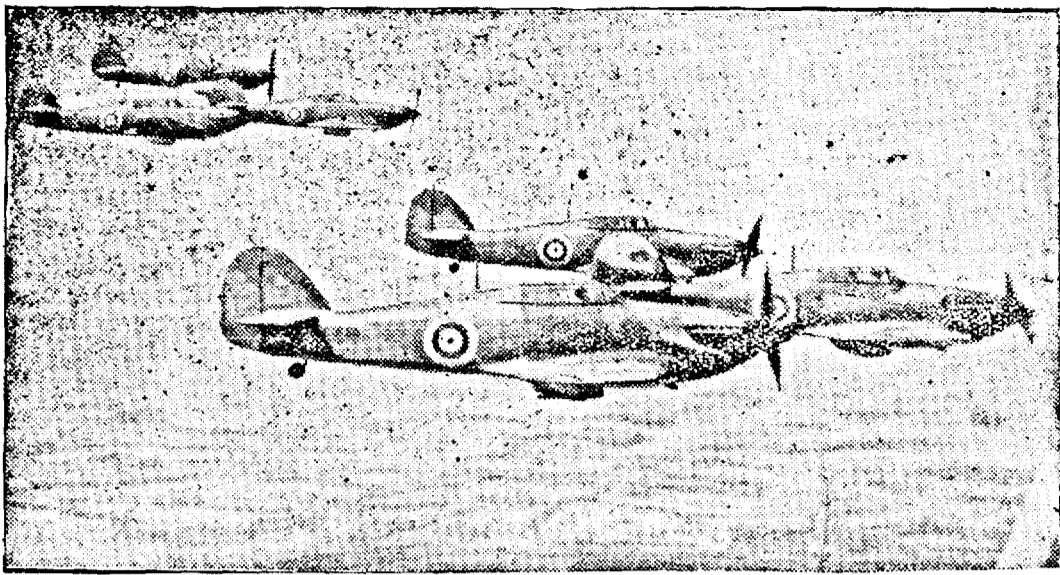
Români! — Aproximativ-vã cu brãnzeturi de primãvarã direct dela producãtor, — premiate cu douã medalii de aur Mãrfuri proaspete, curate, extrem de eftine.

FIRMĂ ROMĂNEASCĂ
„**AROMAT**” Calea Banatului 3

Gheață artificială abonamente și comenzi pt. gospodãrii și prãvãlii **GARANTATĂ** furnizeazã mai eftin
Flora S. A. Telefon 1141
Arad, Bul. Reg. Ferdinand 33 fost **REUSZ**

Vizita lui Hitler la Roma. D. Hitler este întâmpinat în gara Ostia din Roma de către Regele Impãrat Victor Emanuel. In fotografie se vede d. Hitler dãnd mãna cu d. Mussolini. In fotografie se mãl vãd Regele Impãrat Victor Emanuel (de staturã micã) și contele Ciano, ministerul de externe al Italiei.

Invățătoarești treburi!...

Continuare din pag. 1

corde descărcarea de gestiune, iar contul de gestiune este egal cu toate operațiunile făcute în activitatea comitetului pe timpul funcționării sale și acest lucru nu s'a făcut. Deci lucrul acesta nu este și nu mă faceți pe mine să înțeleg lucruri ce nu sunt. Asociația nu s'a prezentat socotelile așa cum și le a prezentat Casa Invățătorilor...

...Se pot afirma lucruri mai grave ca aceste?

Discuțiunea este denaturată și în loc să se stabilească de ce s'a omis aducerea contului de gestiune în fața adunării generale — cum era firesc și logic — se încearcă a se preciza dacă se pot sau nu discuta.

În mijlocul acestei vâlvății verbale, d. Blăgăilă, afirmă sentențios și grav cum numai d sa știe că:

— Adunarea generală e suverană să discute orice! — ceiace-i aduce replica promptă și eficace ca knock-out a d-lui Lascu:

— Adunarea generală nu e suverană să discute un punct omis din ordinea de zi!

Discuțiunile iau o turnură extrem de violentă și se părea că vor fi încheiate prin propunerea d-lui N. Cârtea care este de părere să nu se discute.

Intervine însă d. Eugen Spinanțiu:

Trebuie stabilit dacă adunarea generală a fost constituită statutar. În cazul acesta s'a discutat ce s'a putut, iar chestiunile ce nu se pot discuta să fie trecute pentru o nouă adunare generală care să fie convocată într'un timp scurt.

Această nouă adunare generală extraordinară urmând să dezbate punctele din chestiune.

D. Spinanțiu a fost, poate, înțeles greșit, căci se aud voci care conform statutelor pretind ca 50 membrii să convoace a adunare generală extraordinară.

D. I. Lascu intervine și pune lucrările la punct:

Dacă adunarea generală de azi, convoacă o adunare generală extraordinară, atunci comitetul trebuie considerat demis. Propun deci ca lucrurile să rămână în starea actuală și să se convoace, tot de către comitet, însă într'un timp scurt.

Discuțiunile se calmează și după ce se stabilește, la cererea d-lui T. Tundre,

că în procesul verbal și în convocarea publicată lipsește punctul de „discordie” — ca să nu zicem altfel — și după ce adunarea generală nu consimte să se discute azi, punctele privitoare la gestiunea financiară, se hotărăște să se convoace o adunare generală extraordinară între 21 Iunie și 10 Iulie, când aceste puncte vor fi expuse și discutate pe larg

Gânduri și păreri

Faptele date în vileag și cele ce s'au făcut bănuite din inverșunatele discuții rediate numai în mod palid de reportajul nostru, au produs consternare și au dat naștere la o serie de întrebări și ipoteze. Cele mai frecvente au fost:

— De ce se tolerează greșelile elementare ce aceste și de ce în „Școala Vremii” au fost publicate lucruri greșite?

— Se înțelege că la tipografie se comit greșeli, dar noi știm că se plătește cuiva 500 lei de fiecare număr pentru corectura revistei ori se vede treaba că risipim banii în zadar și pe deasupra ne mai facem și de rușine!..

— De ce oare n'au prezentat adunării

generale darea de seamă despre activitatea generală și descărcarea de contul de gestiune?

.. Și altele de felul acestora!..

Ruptură?

Vorbind cu mai mulți învățători, cu dragoste de meserie și geloși de reputația lor — sunt și de acestia d'or! — ni s'au spus lucruri extrem de ciudate. Alții ne au spus, că în urma procedurii și atitudinii de Duminecă a comitetului, se poate ușor întâmpla ca asociația să se rupă în două. Deoparte acei care sunt pe lângă actualul comitet — care e atot putinte în laude și promisiuni, dar când e vorba de făcut ceva e...clei și de cealaltă parte acei cari urmăresc exclusiv interesele generale și propășirea tuturor învățătorilor și a învățătoarelor, nu numai a finilor finelor și tovarășilor de chefuri!..

E regretabil că e așa, dar e mai regretabil că Duminecă s'au produs scene ca cele arătate mai sus. Ponosul, în tot cazul, nu cade asupra noastră pentru că-l aducem la lumina zilei, ci a celor ce le-au prilejuit.

(s-m)

In atențiunea onoratei mele clientele și a onoratului public:
In ziua de 21 se deschide frumoasa grădină
de vară a restaurantului

„TREERĂTOARE”

din str. Oncu 10-12.

Proprietar: I. Nagy

Brad

— Odată cu venirea Primăverii două fetițe dela Racova (surori) sunt văzute mereu pe câmp în tovarășia d-rului Pelikan de pe la gară, — omul care provoacă moartea găinelor. — Fetițe, contactul cu tipul vostru aduce sau răie sau tuberculoză ș'apoi mai gândiți-vă și la carte până nu dă frunza în pădure că atunci știm că-l puneți cruce.

— Zeul Plutus din Mesteacăn ca să fie mai cu șic își spală gurița cu hipermanganat, folosindu-se de tradiționalul sprij. Frate Blecule, atârnă jumătate kgr. de năsuc și-l mai fă și cu vax și al nostru va fi Olimpul.

— Murga dela Pâncota a sosit la București cu gândul de a mai face ceva victime în sexul masculin. Timpul ne fiind propice murguța vrea să se înapoieze acasă. Dudaie, mai stai nițel că poate se oprește ploaia, și... o să ai noroc.

— Un domn cu reputație s'a lăudat că el a făcut lucruri mari cu o cucoană, a cărei soț era plecat din urbie. Noi așteptăm cu gura căscată să vedem dacă svonurile sunt sau nu întemeiate și pe urmă.

— Un șolțic din Scroafa a îmbrățișat comerțul cu porcii ca să-și poată termina căsuța. Dar dobândă fără pagubă nu există. Omul nostru, adică el cu porcii, mănâncă două măsuri de cucuruz la zi. Ba mai mare și două rațe — cât două mălaie — de-i bea și apa din fântână.

— Fetei unul noțar l-a cam venit și ei fum la cap; rămâne să-l lasă pistruil și-l în rânduială.

— În herghelie au crescut câțiva căișori fânări, cum e murguțul Mariaș care în curând va fi cu șea pe spate și cu zăbele în gură. Fiind crud zăbelele vor fi molcuțe să nu-l strice dinții.

Nădlac

— „Vreau să fiu primar” sau să fiu birău! este cel mai dern tangou, cântat de Văsăi s'a „betșejit” de boala „birău” și, dacă nu i se împlinesc dorința, moare. Până ași veșta își îmbracă „chimeșa cea de tasă”, își pune „pălău” pe (altcum, nu ca... Schaller) și reușă se'ndreaptă spre Ulicza, unde rămâne — până dimineața.

...Salvați-l. să nu moară ce-ți-l „birău” că-i păcat om de treabă!

— Năcăjit trebuie că a fost acela al Sopotariului, de a „jendarii” la un vecin, la care găsit ceiace gândea el că vor Gurile rele vorbesc că din treaba asta profită Savu pentru că el trage... căputa peiele (știe el, ale lui).

— Nădlăcanii sunt tare „bucuri” că nu pot să ridice statuia tată, lui Popa Nicuiaie, pe care oprește legea. Credem că da face intervenții și — mai dacă s'ar arăta „marile mele are acest „păstor sufletesc” tem siguri că vor reuși să-i statuia proiectată.

...Și, ar mai trage și un chelnic la banchetul aranjat cu ocazie.

— Admitem, că în prietenie ne leagă de frații noștri slovațeni unele concesii, însă nu legem de ce și azi, — cu toată cizările atât de clare ale ord. No. 11, dată de comitetul diviziei din Timișoara — a Dr. Bujna și azi își are firma Ivan Bujna avocat — prieten (în slovațește avocat)?

Dacă este lege, apoi să fie cală cu aceiași măsură tuturor tăjenilor, nu numai unora, iar o sfidează. Atragem atențiunea Prefect, asupra acestui fapt, și du-l să la măsurile din Ordonanța Prea se crede acest domn „știe” în Nădlac. Trebuie pus la punct definitiv!

Flecăreală

Ea: — „Când mi se spune vorbele îmi intră pe-o ureche și ies pe alta”.

El: — „Ba, eu cred mai degrabă că-ți ies pe gură”.

Dece nu?

Un nevoiaș intră la frizer.

— „Cât costă ca să-mi tai părul?”

— „15 Lei”.

— N'am atâți bani. Tunde-mă 10 lei”.

Fericitul

— „Mi-am măritat fata erii”.

— „Și, cine-i fericitul muritor?”

— „Eu”.

Situația

Câțiva consilieri, cari se prezentaseră în audiență la președintele Curții de Casație din Paris, se așteptau prea vorbăreți. Președintele ridică atunci și spune:

— „Dacă domniile cari vorbesc face mai mult șgomot decât doborâți cari dorm, ar fi foarte bine pe lângă domniile cari ascultă”.

Ghinion

Ea: — „Ști pe Popescu, care murit în Octombrie? Ei bine, chipuște-ți că nevastă-sa l-a lăsat în mormânt, numai după o lună”.

El: — „Bietul om, îl plâng!”

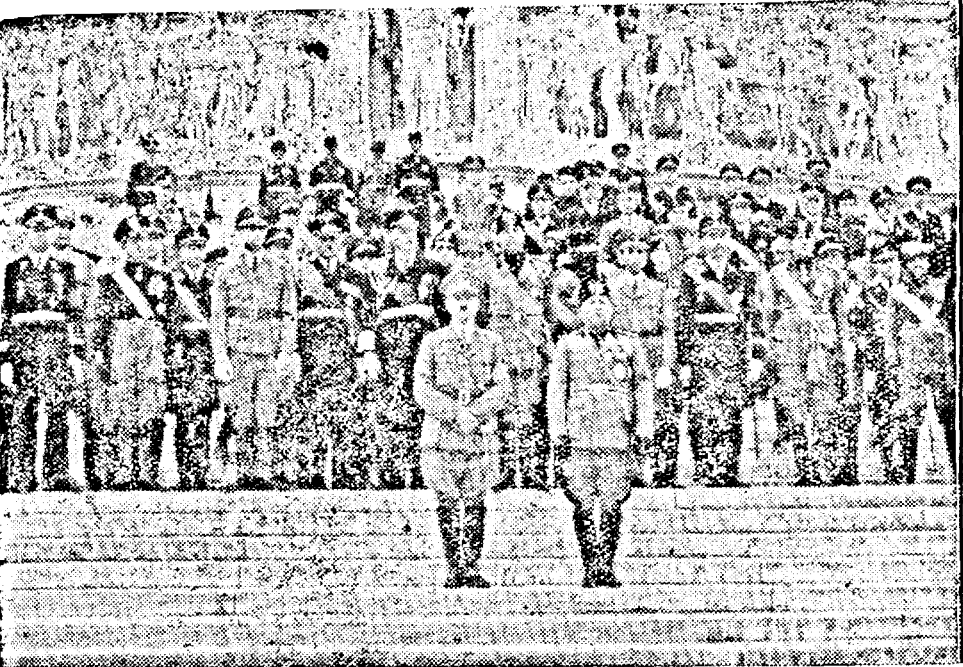
O nouă întreprindere românească

În bdul Regele Ferdinand No. 50, s'a deschis un nou depozit de sobe de teracotă și articole de faianțe.

On. public este rugat să acorde binevoitorul sprijin acestei întreprinderi noi.

Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**

ARAD, Bdul Regele Ferdinand No. 50.

Hitler la Roma.

Fotografia aceasta

a fost luată într'una

din piețele din Ro-

ma și pe ea se ve-

de Hitler alături de

Mussolini, în spate

având suitele

respective.

Tot aia-i

Românul este fatalist.
De e sărac, de-i petrolist,
De e deștept sau e hai-bui
Nu-l scoți deloc din ale lui.
Când îl întrebi: De ce faci aia?
El îți răspunde: E tot aia!

Mănânci bătae și sughiți
De-atâtea pumni câți îi inghiți.
Tu ști: Nu mai întorci bătaia.
Și doi în sec și-ți spui: Tot aia!

De ești ca dracu de urât,
Cu-o gură mare, lung în gât
Și n'ai văzut, de când ești, baia,
Tot ai succese: E tot aia.

Vrei să te'nșori și iei o fată;
Peste trei luni, mai ai o fată,
Dar după ce-a făcut trăsnaia,
Poți să o lași?! Nu! E tot aia!

De prinzi pe vre unul la nevastă
Te-apuci, pe loc, să-i scoți o coastă
Să-ți liniștești, atunci vâpaia?
De unde dracu': Stai. Tot aia!

Dacă te vinde perceptorul
Și soața își dă cu piciorul,
Ai să te duci la Turtucaia
Să te inneci? Nu! E tot aia!

Te-ai îmbătat și tu odată
Și lumea-ți pare cam sărată;
Nevasta dacă 'ntoarce foaia,
S'o 'ntorci și tu că... e tot aia!

Așa i Românul, fatalist.
El rabdă cât rabdă și Crist.
Dar, când se 'ngrașe dănănaia,
Să te păzești că... nu-i tot aia!

(Ves)

R. Runcu

Cum se scrie istoria...

— Sau cum denaturează adevărul ziarul „Aradi Közlöny“

trecurt o săptămână de
omulus Seșanu, a arătat
icol — „Gringoire“ despre
forthy, publicat în „Uni-
efectele propagandei un-
streinătate și eroarea în
omplace marea revistă
ând afirmă că în Unga-
ismul a fost învins de a-
orlhy, că un nou fapt vine
ască temeinicia afirma-
cule de dsa. Și partea
lucrurilor este că do-
ine de astă dată din stră-
e aci dela noi, dela
i Közlöny“ care cunoa-
de bine ca și noi, ade-
a lucrurilor. O cunoa-
easta nu e suficient, pen-
admitte, și ne admitând-o,
în consecință și publică
său de Duminică, o co-
dă din Seghedin, cu titlul:
a donat Seghedinului un
marmoră de 10 metri cubi“.
ilu explică: „Din prețio-
e marmoră se va face o
amintirea zdrobirii bolșe-
urmează articolul — în
e — care în rezumat,
loarele: dr. Pavel Bo-
dintele comitetului anti-
Seghedin, a primit din
elui Vinci, ministrul Ita-
pesta a scrisoare prin
moștenează că Mussolini
ghedinului un bloc de
bi de marmoră de Mon-
ru ridicarea unei statui
a contra-revoluției. În
articolul arată că acest
bolșevic în timpul re-
st cuibul unde s'a pre-
eja națională. Mai târ-
și-a încetat activitatea,
a început-o iarăși. În
1936, comitetul a cerut
e să-i doneze un bloc
din finutul Doberdo-
ata sânge unguresc și
arsat în timpul războiu-
ridica un monument în
ducinrii contra revoluției.
e încheie precizând că
armoră primit va fi a-
a primăriei Seghedinu-
se va ridica un monu-
lui necunoscut.
e se vede, articolul lui
unde mai multe inexac-
tăți vădit tendențioase.
din subtitlu că se va

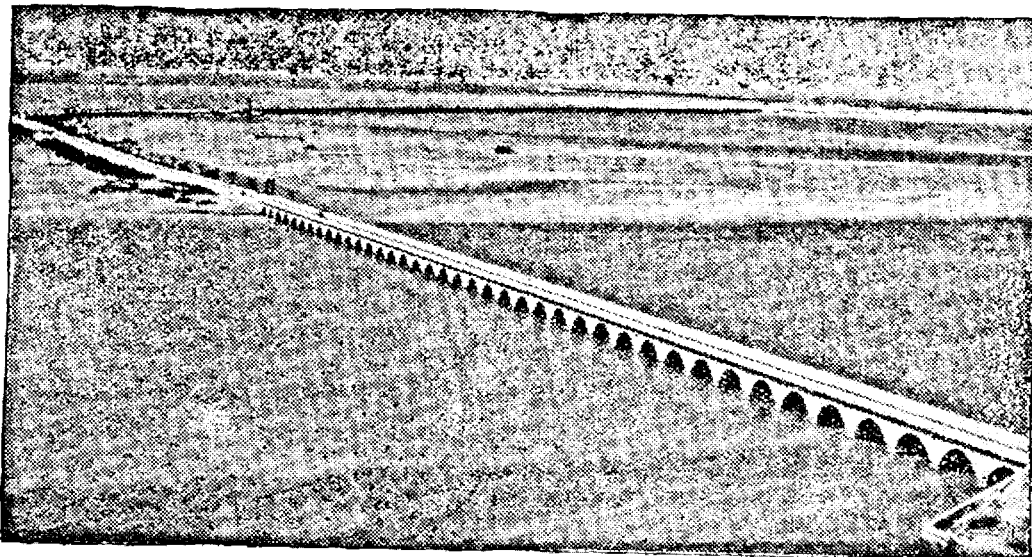
ridica un monument în amintirea
zdrobirii bolșevismului, nu primește
prin nici un cuvânt confirmare în
corpul articolului, ci rămâne sin-
gură și stingheră, cu scopul de a
sugera în mintea și sufletul cititoru-
lui, minciuna care susține că un-
gurii au fost acei cari și au scăpat
fara de pericolul roșu și a hoarde-
lor conduse de evreul Bela Khun.
Scopul acestei tentative este de a
scoate din amintire adevărul istoric
al campaniei de purificare între-
prinse în câmpiile ungare de arma-
tele românești, campanie al cărei
final a fost ocuparea Budapestei și
intronarea ordinii în întreaga Un-
garie. Trântirea acestui subtitlu, fără
nici un rost în aparență, face parte
de mijloacele de denigrare și răs-
tălmăcire a adevărilor privitoare
la români, pe care presa minoritară
din Ardeal le întrebunțează de a-
tâta timp în văzul tuturor fără ca
cineva să se sinchisească de ea și
să i pună zăgaz.

Că cele de mai sus corespund
adevărului, ne dovedesc alte două
afirmațiuni cuprinse în cele 40 șire-
ale articolului publicat în „A. K.“
Una este: „blocul a fost donat Se-
ghedinului pentru pregătirea monu-
mentului în amintirea contra-revolu-
ției, iar a doua: „blocul va fi așe-
zat în fața primăriei Seghedinului
și din el se va ridica monumentul
de omagiu pentru soldatul necu-
noscut.“

Iată deci, că ziarul singur, prin
publicarea acestor două afirmațiuni,
desminte — aceasta este un fel de
a vorbi! — cele cuprinse în sub-
titlu. Dar în cazul acesta de ce l-a
pus, căci adevărul pare să fie cu-
prins numai în ultima afirmațiune?
L-a pus pentru că așa l-au dictat
ziarului interesele sale și conduita
sa tendențioasă și dușmănoasă față
de noi și fara unde trăește și a-
pare liber și în condițiuni superioare
presei românești.

Adăugând această „mică lipsă de
delicateță profesională“ a ziarului
arădan, la cele scrise de „Gringoi-
re“ și alte organe de publicitate
din streinătate, se poate vedea u-
șor, că e vorba de un întreg sistem,
de un întreg aparat de denigrare și
denaturare a adevărului istoric în
ce privește stărpirea bolșevismului
din Europa Centrală, puse în slujba
unui stat și care lucrează prin orice
mijloace pentru atingerea scopului.
Dar care poate fi acest sco? E
simplu: ștergerea meritului Româ-
niei de a fi curățit Europa Cen-
trală de pericolul bolșevismului și
trecerea lui asupra Ungariei.

Cunoscute fiind aceste lucruri, ser-
viciile noastre de presă trebuie să
intervină pentru adevărul istoric
să fie respectat, pentru că nu aștep-
tăm dovezi de recunoștință din par-
tea celor ce au beneficiat de inter-
venției României în Ungaria“, cum
a prelins — atât de just — și d.
R. Seșanu, în citatul dsale articol.

Un pod peste mare.

Podul acesta, unul din-
tre cele mai lungi din
lume, a fost zidit peste
mare pentru a lega în-
tre ele orașele Miami
și Florida. Podul este
folosit exclusiv de către
automobile.

Secția a IV-a

— Reportaj teoretic despre o ficțiune juridică —

Este un adevăr incontestabil, că sălile pașilor pierduți, garderobe și bufetele tribunalelor, sunt locurile acele unde spiritul este concentrat în doze masive și supraturate, scăpărând luminos și asurzitor, la cea mai mică atingere dintre două proepinenți de poli contrari. Nu e deci de mirare, dacă alături de aceste scăpărări, locurile aceste, în timpurile de acalmie grațios acordate de suspendările de de ședințe sau de răstimpurile dintre două procese, servesc și ca loc de concentrare și colecționare a tuturor evenimentelor, mult sau mai puțin importante ce se petrec prin cele secții. Oficiul acesta, de colecție și adunare, este îndeplinit, la Arad, în condiții optime de către sala discretă, răcoroasă și oarecum dominată de o atmosferă intimă, a bufetului din fața secției a III-a a tribunalului. Aici, lângă o măsuță minusculă, împodobilă, după împrejurări, cu un spritz, un furgon, o sticlă de bere, un sandwich sau un foit de juică, spiritul veșnic agitat și neliniștit al avocaților, găsește un moment de răgaz, de acalmie, — prilej minunat de descărcare a sufletului. Faptul că această atmosferă, extrem de plăcută, și poate influențată de oarecari imponderabile lichide, a determinat încheierea unor tranzacții juridice, cu folos pentru ambele părți, dar mai cu seamă pentru reprezentanții lor, a făcut pe un avocat gelos de aceste treburi, să deacearnă agreabile încăperi a bufetului, pomposul și justificatul titlu de: *secția IV a tribunalului*. Numirea a prins și a rămas, dovadă că ea plutea stăruitor în subconștientul tuturor avocaților și părților cari o frecventau, dar nu venise momentul să izbucnească din tănițele sufletului, ca o tară psihologică din atât de pitoreasca și scabroasa teorie a drului Freud...

Și într-o zi, dus de treburi profesionale prin austera clădire a tribunalului, am nimerit, în tovarășia unui fin și simpatic avocat, în sala de... dezbateri a secției a IV-a, pentru a studia dosarul unei sticle cu bere și a unui rachiu de persică, medicament eficace și universal recunoscut împotriva oricăror răceli,

și, în special a celor de primăvară, cum o avea, zilele acelea, semnatarul acestor șire. Nouă ni s'au mai alăturat câțiva „împričinați” și... dezbaterile a început, fiecare căutând să obțină un câștig de cauză cât mai îndreptățit și cu cheltuieli de judecată cât mai respectuoase...

Dezbaterile a durat cam mult și, fără un rezultat de ordin personal pentru participanți, câștigul intrând tot în buzunarul președintelui secției, adică a proprietarului...

Cu toate aceste „eșecuri” curente la secția IV-a, am reușit totuși să adun trei mici câștiguri, pentru cititorii acestui admirabil „Bravo!” cari, desigur, se vor bucura și le vor sovura, ca lumea bună cașcavalul învechit, cu gust pican și... plin de viermuleți!

— Mi-a scris un coleg din provincie — încep un avocat, cu procese dezbătute mai mult la secția IV decât la cele ordinare — să-l reprezint într'un proces și a insistat ca în apărarea clientului său, care cedase părătului o scrisoare prin care recunoștea existența unei datorii fictive, să spun următoarele:

„Domnule președinte, clientul meu, în momentul când a semnat scrisoarea din chestiune, a fost într'o situație sufletească atât de imposibilă și mizerabilă, încât ar fi fost în stare să-și semneze și sentința de moarte, numai ca să-și asigure existența...”

A urmat un altul, tot cu o scrisoare primită dela un coleg din provincie:

— Era vorba de o contravenție de câmp. Și-mi scria colegul ca să mă lămurească:

„Băgați de seamă, domnule coleg, că boii numai din eroare au intrat în trifoiul reclamantului, nu cu intenție, astfel că nu este nici culpă...”

— Sigur că n'au intrat cu intenție; — interveni unul dintre cei prezenți.

— Dar eu ce? întrebă altul intrigat de această afirmație.

— Cu picioarele!... răspuse cel întrebător.

Dezbaterile cazului ar fi durat, dar s'a constatat de către cei prezenți, că materialul pentru procese verbale, s'a epuizat. S'a comandat

altul, dar până la sosirea lui, subiectul a fost scimbat și transpus în... Rusia, de unde unul a importat — zice el — cea mai nouă anecdotală! O reproducem mai jos, s'o judece cine-o vrea...

Un biet cetățean sovietic ajunsese, numai el știe cum, în posesiunea alor două biete găște, pe care se hotărâse să le îngrășe. Și'n scopul acesta le îndopa zilnic cu o porție respectabilă de porumb. Lucrul a mers un timp, până ce un invidios l-a reclamat, subcomisariatul lui alimentării. Cetățeanul a fost chemat:

— Tovarășe, ai găște?

— Am tovarășe.

— Cu ce le hrănești de sunt așa grase?

— Cu porumb tovarășe.

— Cum?... Nu știi că noi din porumb fabricăm pâine pentru tovarășii muncitori intelectuali?

— N'am știut!

— Să știi de acum înainte și ca să nu uiți, ești amendat cu 10 ruble...

Cetățeanul nostru, scoose rublele, plăti și se duse îngândurat acasă. A trecut o săptămână și iarăși fu chemat la subcomisariatul alimentării:

— Găștele tale tovarășe trăesc, cu ce le hrănești?

— Cu „coceni” de porumb, tăiași mărunți... Nu le prea place la găște, dar de aceia cu chiu cu vaiu tot le vâr bucățelele pe gât...

— Nu-l vore să le hrănești cu coceni... Nu știi că din coceni fabricăm hârtie, mătase și bumbac?

— Nu știam lucrul acesta, dar de-acum îl voi ști și mă voi conforma...

— Foarte bine tovarășe, dar ca să nu uiți, plătești o amendă de 20 ruble... Și să știi că dacă mai calci ordinele atunci îți confiscăm găștele...

Mai îngândurat și mai amărât, cetățeanul plăti rublele și se îndreaptă spre casă.

A mai trecut o săptămână și agentul dela subcomisariat i a invitat din nou la birou:

— Tovarășe, ce faci, cu ce-ți hrănești găștele?... Ele tot mai trăesc și sunt tot mai grase? Spune!

— Să vezi tovarășe subcomisar, mi-am tot băut capul să găsesc ceva hrană ca să nu contravin la nici o lege și la nici un ordin, dar, păcatele mele, n'am găsit nimica.

Și atunci mi-am zis, că decât mă năcăjesc cu hrana și să plătesc în fiecare săptămână câte o amendă mai bine dau găștelor în fiecare zi câte două ruble să meargă să și cumpere ce vor de mâncare...

Ședința ar fi continuat, dar lălele secției încheiaseră ședința și nici secția a IV-a nu le mai lăsa continua, pentru că ar fi înscinat concurență nelegală...

Explicație simplă

— Când stau cu capul în jos — profesorul — tot sângele se îngrămădește la cap, nu i așa?

— Da.

— Atunci de ce nu se îngrămădește la picioare de vreme ce, în mod normal pe picioare stau?

— Pentru că această nu s'are goală într'u, domnule profesor.

Povești

— Mămico, spune-mi o poveste.

— Așteaptă dragă până vine acasă, să vezi ce povești o să ne spună la amândoi.

Dilemă

— Dacă ai avea să alegi între un milionar, pe care nu-l iubești și un sărac, pe care l iubești, cu care te-ai mărita?

— Dece îmi pui o dilemă așa?

— Dece absurdă?

— Fiindcă nu există milionar, pe care să nu l iubești.

Criteriu

— Lenuțo, știi că tânărul acela furat bani din buzunar?

— Cum poți să spui așa ceva?

— Tot așa ai putea să mi spui că novătești și pe mine.

— Nu draga mea, nu mi s'au furat toți banii.

Răspuns firesc

— „Aveți copii, domnule orghiu?”

— „Da, trei fete”.

— „Și ele locuiesc cu dv.?”

— „Nu, căci nu sunt încă căsătorite”.

Pedeapsă

— „Nicușor, iar te-am prins băut un pahar de șampanie în timpul cât am lipsit”.

— „Nu, mămico, nu eu am băut Biscuitul a băut”.

— „Și biscuitul unde e?”

— „Păi l-am mâncat, ca de obicei”.

Pentru abonați și cititori

În continuarea îmbunătățirilor ce înțelegem să le aducem gazetei noastre odată cu stabilirea apariției bilunare, este și organizarea unui serviciu de reportaj fotografic. Acest serviciu a început să funcționeze și, în numărul de față, prezentăm abonaților și cititorilor noștri, un număr de fotografii de actualitate din țară și străinătate, fotografii cari vor fi, desigur bine primite. Sperăm, că în viitorul apropiat, să putem organiza un serviciu asemănător și pentru evenimentele ce se petrec în oraș și județ, pentru a le prezenta și în imagini, nu numai în cuvinte.

Pentru ca intențiile noastre să fie traduse cât mai curând în realitate, cerem din partea abonaților și cititorilor noștri, același sprijin ce l-am avut și până acum și o... mai mare punctualitate în plata abonamentelor.

O scuză

Din cauza lucrărilor de reorganizare ale redacției și administrației noastre, jocurile distractive vor apare numai în numărul viitor.

Problema germanilor din Cehoslovacia. Pretențiunile germanilor din Cehoslovacia sudeților — prezente toate cercurile din Europa. Iată unul din acești germani, Conrad Hanlein, care, fiind din pătruns, Sir Robert Vanden care l-a primit zilele trecute, într'o audiență particulară.